

- Cel mai mare lucru este să avem pacea sufletului, în orice situație, orice ar zice cineva.
- Când cineva se învinovățește pe sine de toate, atunci este aproape de Dumnezeu. Iar când se îndreptățește pe sine, atunci diavolul este cu el.
- Nicăieri în ortodoxie nu suntem îndemnați să vânam greșelile altuia,

ci să fim atenți la gândurile și purtarea proprie, să ne smerim și să ne considerăm “cel dintâi dintre păcătoși”.

▪ Să ne ajute Dumnezeu să lucrăm din inimă, și să venim în întâmpinarea nevoilor aproapelui nostru.

Sursa: doxologia.ro



PROGRAMUL LITURGIC

Vineri 4 mai	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 5 mai	18:00	Vecernia
Duminică 6 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturhie → Duminica a 5-a de Paști (a Samarinenței)

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: sfantul-ilie.ro

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București



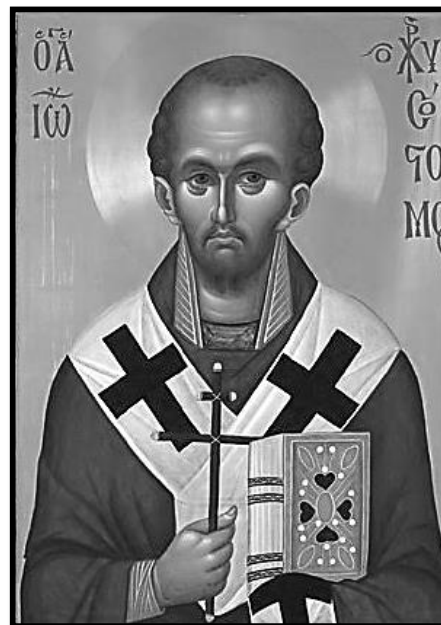
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cea mai mare pedeapsă, pentru om, este ca Dumnezeu să-l lase în voia sa proprie.

– Starețul Sofronie de la Essex

Nr. 249 / 29 aprilie 2018



SFÂNTUL
IOAN GURĂ DE AUR

354 - 407

IUBIȚI PE DUȘMANII VOȘTRI!

Gândește-te, iubite, cât e de mare virtutea aceasta a iubirii de dușmani din răsplățile pe care le-a făgăduit Dumnezeu universului celor care săvârșesc această virtute. După ce a spus: *Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, rugați-vă pentru cei ce vă supără* (Matei 5, 44) a adăugat, pentru că poruncile atingeau chiar cea mai înaltă culme a virtuții: *Ca să fiți asemenea Tatălui vostru Celui din ceruri, că răsare soarele Lui peste răi și buni și plouă peste drepti și nedrepti* (Matei 5, 45). Ai văzut cu cine se aseamănă, după puterile omenești, cel care nu numai că nu se răzbună pe dușmani, dar chiar se străduiește să se roage pentru ei? Să nu ne lipsim dar, din pricina trândăviei de niște daruri ca acestea și niște răsplăți care depășesc orice cuvânt, ci în tot chipul să căutăm să săvârșim virtutea

aceasta, silind și învățând cugetul nostru să se plece poruncii lui Dumnezeu. Să nu-mi spui mie că l-ai rugat o dată și de două ori și n-a vrut să se împace. Dacă facem lucrul acesta din toată inima, apoi nu vom înceta până ce nu-l vom birui cu stăruința noastră mare, până nu-l vom atrage și până ce nu-i vom face să lase ura ce ne-o poartă. Crezi că îi faci cu asta aceluia vreun bine? Nu! Nouă ne facem bine! Cu fapta asta atragem bunăvoința lui Dumnezeu asupra noastră, dobândim mai dinainte iertare de păcate și dobândim multă îndrăznire înaintea lui Dumnezeu. Să nu te lași târât de slăbiciunea gândurilor, ci să fii mai presus de patimi, gândindu-te la binefacerile pe care în fiecare zi le face Dumnezeu cu noi. Credeți că nu știu ce greu și anevoios este să te duci la dușmanul tău, să-i stai în față și să-i vorbești? Dar dacă te gândești la vrednicia acestei porunci, la măreția răsplății, dacă te gândești că ție-ți faci bine nu dușmanului, atunci toate îți vor părea lesnicioase și ușoare. Dacă ne vom împăca cu dușmanii noștri, vom putea să ne apropiem cu conștiința curată de această sfântă și înfricoșătoare masă și să rostim cu îndrăznire cuvintele acelea cuprinse în rugăciunea ce o spunem când ne împărtășim. De aceea las conștiinței fiecăruia sarcina de a ști cum a

împlinit porunca aceasta, ca în acel timp înfricoșător să putem rosti cu îndrăznire cuvintele acelea. Dar dacă ne vom trândăvi și vom face fapte potrivnice cuvintelor rugăciunii, de câtă osândă nu vom fi noi vrednici că îndrăznim să rostim la întâmplare și de mântuială cuvintele rugăciunii? Nu vom chema, oare, asupra noastră mânia Stăpânului?

Sursa: **Sfântul Ioan Gură de Aur**, *Omilii la Facere vol. 2*, Editura Părinți și Scriitori Bisericești

ERNEST BERNEA

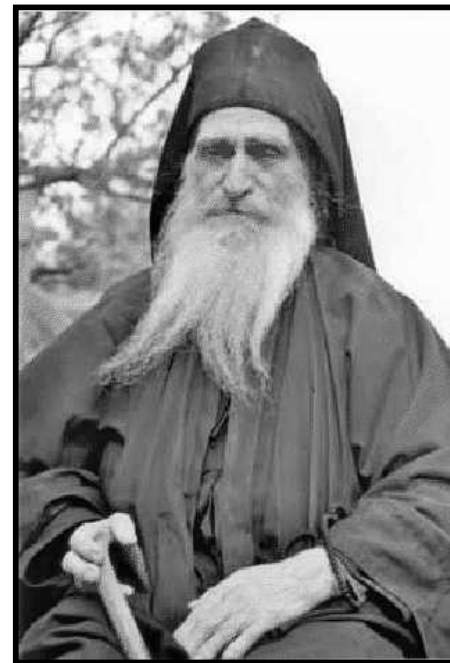
1905 - 1990

LA RĂU RĂSPUNDE CU BINE

Omul adevărat, omul bun păstrător al omeniei nu se răzbună niciodată. A răspunde la rău cu rău este dovadă de slăbiciune. A răspunde la rău cu bine este dovadă de tărie și superioritate. Un om ales își alege și mijloacele. El nu cultivă răul pentru că a fost dăruit cu rău. El smulge vieții, oricât ar fi de mică, fărâma de lumină ce scânteiază ici-colo în bezna nesățioasă ce stăruie cu ochi de tăciune pentru a ne înghiți de bună voie. Ai în față un mișel. Poți

fi sigur de aceasta, totuși nu ești îndreptățit să-l alungi sau să-l lovești. Poartă-te bine; umblă frumos cu el, umblă cu mâini de aur. Omul nu e întotdeauna pe deplin ticălos. În cel mai umbrat și apăsător suflet mai stăruie uneori un sâmbure al binelui. Purtarea ta bună poate aduce la viață o faptură nouă, până atunci doborâtă. Conștiința lui încărcată de piatra cu care te-a lovit ieri poate fi trezită; poate fi ușurată. Mâna ta caldă, mângâierea plină de dragoste pot să sfârșame urâtul din el și să-și dea seama rușinat de ceea ce a făcut ieri. Așa apare lepădarea de un trecut urât și începe o viață nouă, străbătută de razele unui îndemn mereu spre bine. La omul cel mai căzut poți avea bucuria celor mai frumoase însușiri și desăvârșite abnegații. Atunci când omul nu e căzut în ireparabil, leacul adevărat este acela al bunătății, al îndemnelui curat. Omul se tămăduiește cu iertare, cu dragoste, cu mângâiere. Cerul își răsfrânge din nou albastrul senin dacă noi avem tăria să deschidem larg ferestrele tuturor virtuților binefăcătoare. În fața unui om rău ce nu mai poate fi recuperat nu putem avea decât un sentiment de milă și profundă tristețe.

Sursa: **Ernest Bernea**, *Îndemn la simplitate*, Editura Predania, București, 2011



PĂRINTELE DIONISIE IGNAT

1909-2004

CUVINTE DE FOLOS

- Fiecare dintre noi să fim conștienți că dacă lucrăm ceva este pentru Dumnezeu, și avem plată de la Domnul.
- Să nu ne intereseze ce face altul. Dacă apare cârteala, deja lucrul nu mai are valoare duhovnicească.
- Să ne rugăm să ne dea Domnul răbdare și smerită cugetare ca să avem pacea sufletului.